Hürriyet
GAZETESİ'NİN ÜCRETSİZ EKİDİR

KÜÇÜK Ayşegül

Gizemli Komşu

YAZAN: GILBERT DELAHAYE / RESİMLEYEN: MARCEL MARLIER

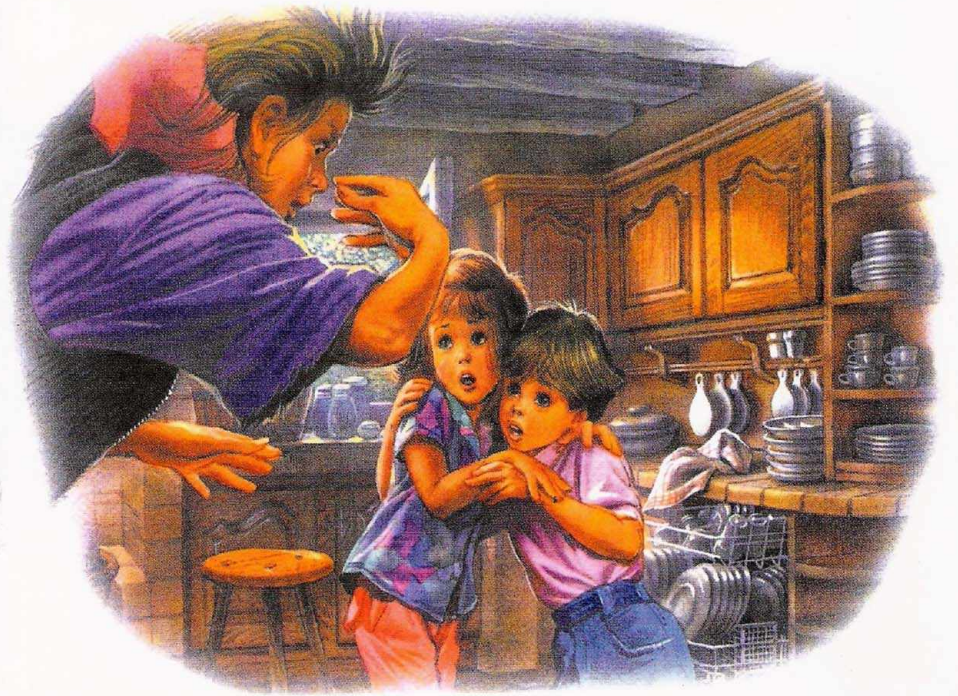

casterman
MARSIK KİTAP

YAZAN: GILBERT DELAHAYE
RESİMLEYEN: MARCEL MARLIER

KÜÇÜK Ayşegül

Gizemli Komşu

MARSIK KİTAP
casterman

Ayşegül'ün evlerinin hemen yanında bir büyücü oturuyordu. "Büyücünün adı Sarı Koncoloz," dedi Nuray ve sözlerini sürdürdü: "Sarı saçlı ve saçında turuncu bir meçi var. Yanaklarına hep yeşil ve kırmızı boyalar sürüyor. İki tane kara kedi besliyor. Kurbağalardan da hiç korkmuyor. Isırganotu çorbası içiyor. Sokaklarda kendi kendine konuşuyor."

Bir çamaşır sepeti yüzünden büyücü kadınla tartıştıktan sonra Nuray'ın annesinin ellerinin üstünde siğiller çıkmıştı. Ayşegül, arkadaşı Nuray'ın akşam bahçede anlattıklarından öylesine etkilenmişti ki, korkmaya başlamıştı. Geceleyin içini karabasanlar basıyor, uykuları kaçıyordu. Çünkü kedisi Bıyıklı iki gündür kayıptı.

Nuray'a göre bunu yapsa yapsa Sarı Koncoloz yapmıştı!
"Başka çare yok, yarın onun evine gidelim. Bahçe duvarından atlar, içeri öyle gireriz."
Ayşegül arkadaşının önerisini kabul etti. Yine de başkalarının evine böyle habersizce girmenin pek hoş olmayacağını düşünüyordu.
"Ama Bıyıklı'yı bulmamız gerekiyor!" dedi Nuray.

Küçük kızlar, ertesi gün ağaçların yapraklarının arasında gizlene gizlene komşu eve yaklaştılar.

Acaba büyücü evde miydi?

Yoksa dışarıya mı çıkmıştı?

Görünürde kimsecikler yoktu.

Hiçbir ses işitilmiyordu.

Büyücü bu saatlerde genellikle evde bulunmuyordu...

Üstelik bahçenin kırılmış
eski kapısı da açıktı.
Çocukların duvardan
atlamalarına gerek kalmamıştı.

Aslına bakarsanız
çocuklar çok korkuyorlardı, ama eve
kadar gitmeyi de göze alıyorlardı.
Burunlarını cama yapıştırıp içeri
baktılar... Kimsecikler yoktu!
Yandaki verandanın da kapısı açıktı.

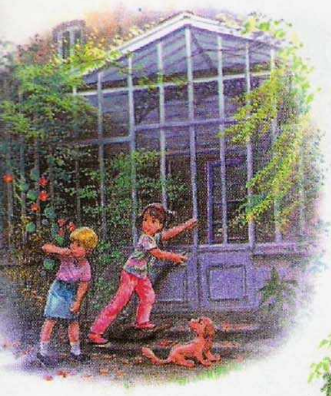

"Haydi, içeri girelim!" dedi Ayşegül.
Ama korkudan da bacakları titriyordu.

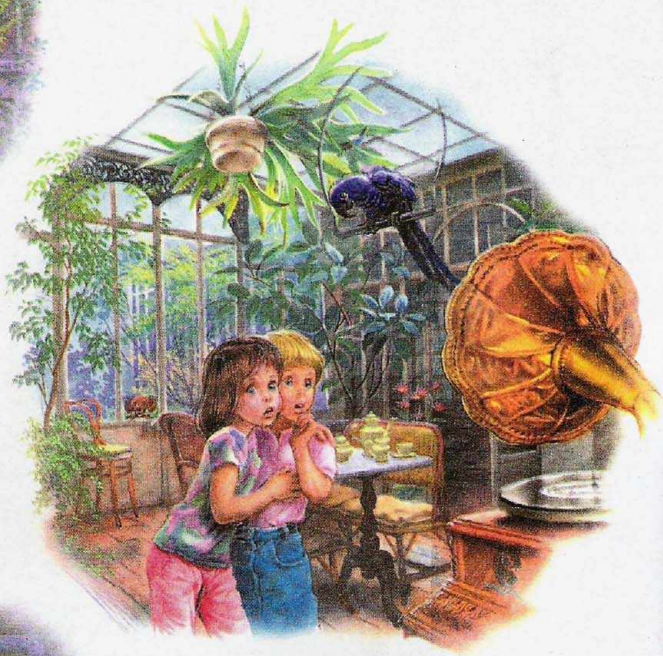

İçeride bir papağan sinsi bakışlarla onları gözlüyordu.

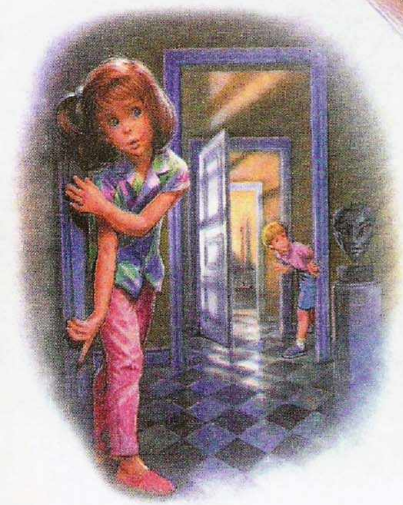

Neyse ki, gerçek bir papağan değildi. İçi doldurulmuş bu papağan tıpkı canlı gibiydi.
"Böö! Burası çok kötü kokuyor..."

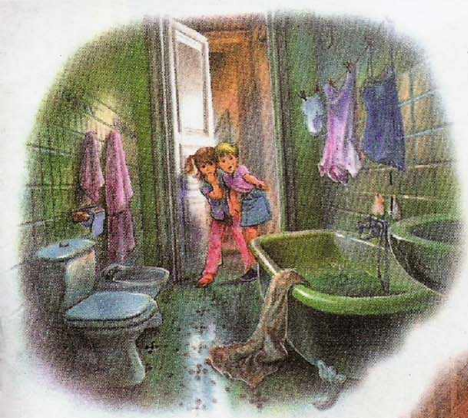

Banyoda, küvetin içinde yeşil bir şey gördüler. Sakın bu bir timsah olmasın?Yok canım, küvetin içine düşmüş yeşil bir havluydu bu.
"Oh!.. Neyse!
Duş perdesinin altında banyo terlikleri duruyor!

Orada biri mi var?"
"Hayır, hiç kimse yok. Terlikler oraya gelişigüzel bırakılmış."

"Bıyıklı!.. Bıyıklı!.."
Bir minderin üstünde uyuyan iki kara kedi uykulu gözlerle çocuklara bakıyordu...

Çocuklar, biraz ilerideki
küçük bir odadan içeri girdiler.
Odada bir ayna, üstü makyaj
malzemeleriyle dolu bir masa
ve bir terzi mankeni vardı.
"Bıyıklı!.."
Ayşegül, Nuray'ı mutfağa doğru
çekiştirdi.

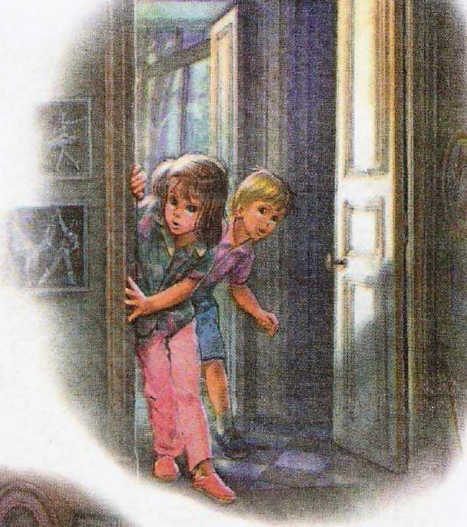

Nuray, kocaman bakır bir tencerenin kapağını kaldırırken,
"Sakın burada olmasın?" dedi korkarak.
"Sarı Koncoloz, demek Bıyıklı'dan çorba yapmamış!"

Tencere, yeşile çalan bulanık bir sıvıyla yarıya kadar doluydu.
Yoksa bu, çok kaynamış bir pırasa çorbası mıydı?
Küflenmiş ıspanak çorbası olabilir miydi?
Çocuklar, bunun büyülü bir karışım olduğundan emindiler.

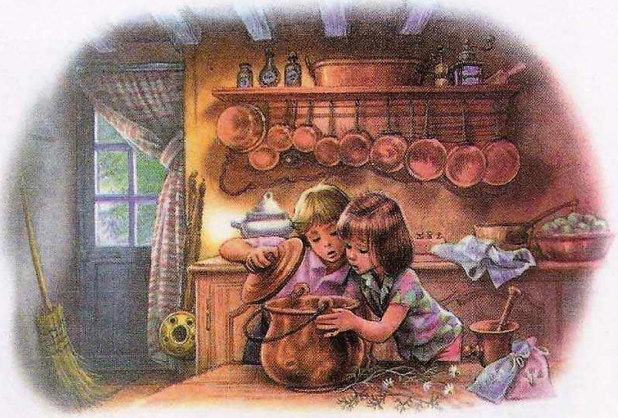

İnsanları bir yarasaya, bir karıncaya, bir sineğe ya da bir örümceğe dönüştürebilecek iğrenç bir karışımdı!
Saçları kökünden dökebilir, ayakları kocaman yapabilirdi...
Vücutları siğillerle kaplayabilirdi.

Tam bu sırada çocukların gözlerinin önünde ürkütücü bir kadın görüntüsü belirdi.
Olur şey değildi!
Hiçbir ses işitmediler, ama Sarı Koncoloz karşılarındaydı işte!
Çocukların tüyleri diken diken oldu.
Neredeyse ağlayacaklardı:
"Özür dileriz hanımefendi!" dedi Ayşegül kekeleyerek.
"Biz kedimizi arıyorduk da!"
"Olamaz!" diye korkunç bir çığlık attı büyücü.

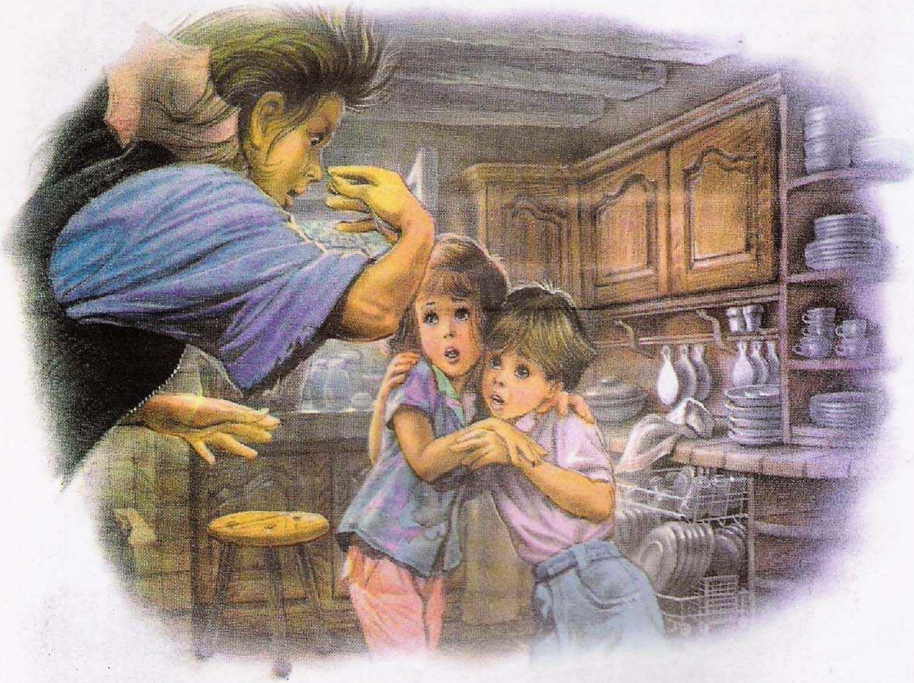

"Şimdi sizi dört kulaklı, kocaman ve kırmızı burunlu birer yaratığa dönüştüreceğim!"
"N'olur yapmayın! Bize acıyın!" diye yalvardı Nuray.

"Bizi affedin hanımefendi!" diye tekrarladı Ayşegül. Sarı Koncoloz, Ayşegül'ü kolundan yakaladığı sırada Nuray bundan yararlanıp pencereden kaçmaya kalkıştı.

"Suçu puçu tuçu! Bu kızlar da nereden çıktı? Başkalarının evine giriyorlar, her tarafı karıştırıyorlar. Pencereden kaçmaya kalkışıyorlar... Üstelik benim de büyücü olduğumu sanıyorlar!"
Sarı Koncoloz bir eliyle Ayşegül'ü tutarken, öteki eliyle de bir kaşık alıp yeşilimsi bir karışımla dolu olan tencereye daldırdı.
"Tat bakayım şunu!" diye emretti büyücü.
"Bunu içmek istemiyorum!" dedi, pırasayı ve ıspanağı pek sevmeyen küçük kız. "Karnım aç değil!"

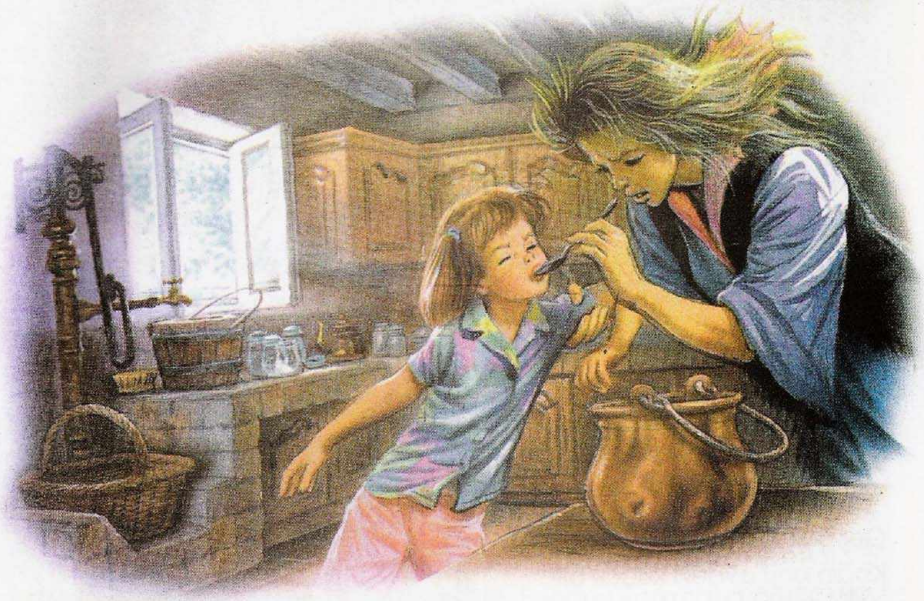

"Bir kaşık iç, yoksa seni üç gün üç geceliğine kurbağaya dönüştürürüm!"
Ayşegül'ün boğazı düğümlendi.
Ama istemeyerek de olsa kendisine söyleneni yapıyordu...
Bu "şey"de erik reçeli tadı vardı. Hiç de tiksindirici bir şey değildi...

Bunu duyan
Sarı Koncoloz
katıla katıla
gülmeye
başladı...

"Gerçek bir büyücü
böyle bir reçel yapabilir mi
sanıyorsun?"
"Yani siz gerçek bir büyücü
değil misiniz?" diye mırıldandı
Ayşegül.
"Elbette değilim!
Gel bakayım benimle..."
Kadın onu evdeki küçük bir
odaya götürdü ve bir afiş
gösterdi. Afişte tıpkı ona
benzeyen bir portre vardı.
Portrenin altında da şunlar
yazıyordu:
"SARI KONCOLOZ, ÇOCUKLARIN
EN SEVDİĞİ BÜYÜCÜ.
GÖSTERİYİ SAKIN KAÇIRMAYIN!"

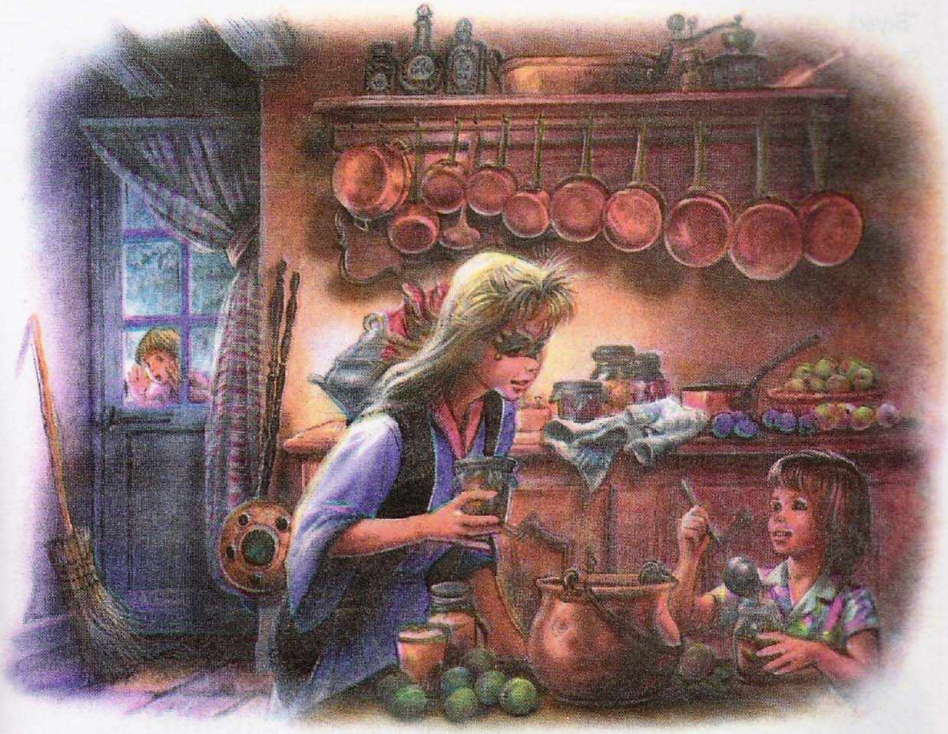

Ayşegül birdenbire durumu anladı. İçinden gülmek geliyordu.
Sarı Koncoloz bir tiyatro oyuncusuydu! Zaten kendi de söylemişti:
"Rolümü tam anlamıyla yapmam için günlük yaşamımda da aynı şeyleri yaşamam gerekiyor, anlıyor musun küçük kız? Şimdi her şeyi öğrendiğine göre, seninle dost olabiliriz. Benden korkmana gerek yok."
Ayşegül gülümseyerek, "Tamam!" diye başını salladı.
Gerçekten de artık korkmuyordu. Sarı Koncoloz da gülümsüyordu.
"Şimdi sana iki kavanoz reçel vereceğim. Birini annene götür, ötekini de arkadaşın Nuray'a ver. Bu akşam da gösteriye gelin, benim davetlimsiniz!" dedi.
Ayşegül teşekkür etti ve sevinçle evinin yolunu tuttu.

Nuray dışarıda onu bekliyordu:
"Bıyıklı geri döndü!" diye sevinçle bağırdı. "Şeydeymiş..."
Birden sözünü kesip gözlerini iri iri açarak sordu:
"Büyücü sana reçel mi verdi?"
Ayşegül gülümseyerek yanıtladı arkadaşını:
"O gerçek bir büyücü değil!" dedi. "Olanları sana anlatacağım...
Bundan sonra da annenin elinin üstündeki siğiller için insanları suçlamadan önce biraz beklesen iyi olur..."
Sonra Bıyıklı'yı okşamak için eğildi. Bıyıklı'nın olanlardan haberi yoktu. Ne büyücüden, ne de kendi yüzünden kızların başına gelenlerden!..

Hürriyet
GAZETESİ'NİN ÜCRETSİZ EKİDİR

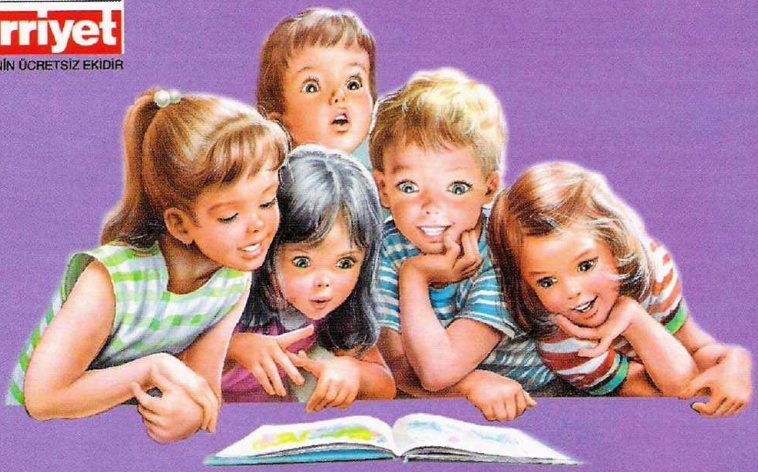

"Küçük Ayşegül" serisi, dünyada çocukların en çok sevdiği kitaplar arasında birinci sırada yer alıyor. Dünya çocuk yazınında bir örneği daha olmayan çizer Marcel Marlier'nin usta işi fırçasından ve kaleminden, Gilbert Delahaye'ın öykülerinden yaratılan bu kitaplar yıllardır dünyanın en başarılı, en özgün eserleri arasındaki yerini koruyor.
"Küçük Ayşegül"ler çocukların dünyasında kardeşliği, dostluğu; insan, hayvan, doğa sevgisini, çevre bilincini ve insan ilişkilerini geliştiren, onların sorumluluk duygusu içinde büyümelerine yardımcı olan öyküler olarak elden ele geziyor.
Bir "Küçük Ayşegül" kitabını belki de en az beş çocuk okuyor. Yıllarca kitaplıklarda saklanan, çocukluk günlerimizin en güzel anıları olarak bir sonraki kuşaklara aktarılan bu kitaplar hiçbir zaman güncelliğini yitirmiyor.
"Küçük Ayşegül" dizisi, okumayı sevdiren ve geliştiren kitapların başında geliyor...
Marsık Yayıncılık'ın, bu önemli dizisini, HÜRRİYET Gazetesi olarak çocuklarımıza sunmaktan mutluluk duyuyoruz.

MARSIK KİTAP
casterman